

אִזְדַּעַזְעַ כָּל גּוֹפִיָּה וְרוּחִיָּה, וְלִבִּיָּה לֹא שָׁכִיחַ, בְּגִין
דְּאִיְהוּ מְלֻבָּא דְכָל גּוֹפָא ומכיון שהאדם רואה אותו מזדעזע כל גופו ורוחו
 וליבו שהוא המקשר בין הגוף הגשמי לרוח הרוחנית אז לא שוקט כלל מאחר שהלב הוא
 המלך של הגוף ומשום כך מגיע אליו בהלת הגוף והרוח והוא מרגיש את צער שניהם
 (רמ"ק). **וְרוּחָא דִּילִיָּה אִזְלָא בְּכָל שְׁיִיפֵי גּוֹפָא, וְאִשְׁתְּאִיל**
מְנַיְיהוּ, כְּבַר נָשׁ דְּאִשְׁתְּאִיל מִחֲבַרְיָה, לְמַהֲדָ לְאַתָּר
אַחָרָא ואז רוחו הולך בכל אברי הגוף והוא נפרד מהם כבן אדם שנפרד מחברו בכדי
 ללכת אל מקום אחר. **כְּדִין הוּא אֹמֵר וְוִי עַל מַה דְּעֵבֵד, וְלֹא**
מְהַנְיָא לֵיהּ ואז הוא אומר אוי לי על מה שעשיתי אמנם דבר זה לא מועיל להם
 כבר, **אֲלֵא אִי אַקְדִּים אַסְוּוֹתָא דְתִשׁוּבָה, עַד לֹא מָטָא**
הָהִיא שְׁעָתָא אלא אם כן הוא הקדים את רפואת התשובה עוד בטרם שהגיע שעתו
 לצאת מהעולם.

האדם מפחד ממלאך המוות ובעל כרחו פותח את עיניו ומוסר את נפשו אליו
דְּחִיל הָהוּא בַר נָשׁ, וּבְעֵי לְאַתְטַמְרָא וְלֹא יְכִיל וזה האדם
 הוא מפחד ממלאך המוות ועי"כ הוא רוצה להסתתר ממנו ע"י שהוא סוגר את

אור הרשב"י

כיון שחולה רואה אותו מזדעזע ופותח פיו
 וזורקה לתוך פיו, ממנה מת, ממנה מסריה,
 ממנה פניו מוריקות.

[ריג] כדאיתא בעבודה זרה דף כ' עמוד ב'
 בשעת פטירתו של חולה, עומד מעל מראשותיו
 וחרבו שלופה בידו ומיפה של מרה תלויה בו,

הלימוד היומני

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

דלתות גופו ורוחו ועוצם את עיניו ואת כל כוחותיו בכדי שהוא לא יראה את המלאך המוות
 שע"כ הוא לא יוכל לשלוט עליו, והוא לא יכול לעשות כן מאחר שבעל כורחו הוא נאלץ
 לפתוח את עיניו. **פִּיּוֹן דְּחָמֵי דְּלֹא יְכִיל, הוּא פְּתַח עֵינָיו, וְאִית**
לִיה לְאַסְתָּפְלָא בִּיה, וְאַסְתָּפַל בִּיה בְּעֵינָיו פְּקִיחִין.
וְכַדִּין הוּא מְסִיר גְרַמְיָה וְנַפְשִׁיהָ וע"י שהוא רואה אותו או בזה הוא
 לא יכול להסתתר ממנו ולכן הוא פותח את עיניו והוא מוכרח להסתכל בו וע"י שהוא
 מסתכל במלאך המוות בעיניים פקוחות אז הוא מוסר את עצמו ונפשו אליו. **וְהָהוּא**
שְׁעָתָא, הוּא עֵידָן דְּדִינָא רַבָּא, דְּפַר נֶשׂ אֲתַדָּן בִּיה
בְּהָאֵי עָלְמָא ואותה שעה הוא זמן של הדין הגדול שהאדם נידון בו בעולם הזה כי
 אז דנים אותו אם הוא ימות במיתה קשה או קלה שהכל הוא כפי מעשיו (ויד). **וְכַדִּין**
רוּחָא אֲזַלָּא בְּכָל שְׁיִיפֵי גּוּפָא, וְאַשְׁתְּאִיל מִינֵיהּ, וְשִׂאט
בְּכָל שְׁיִיפִין, וְאַזְדַּעְזַע לְכָל סְטָרִין וְכָל שְׁיִיפֵי
גּוּפָא כְּלָהוּ מְזַדְעָזַעֵן ואז הרוח הולך בכל אברי הגוף והוא נפרד מהם והוא
 משוטט בכל האברים ומזדעזע לכל הצדדים וע"כ כל אברי הגוף כולם מזדעזעים.

אור הרשב"י

ניהא שבכלן - נשיקה; אסכרא - דמיא
 כחזירא בנכבא דעמרא דלאחורי נשרא, ואיכא
 דאמרי: כפיטורי בפי ושט. נשיקה דמיא
 כמשחל בניתא מחלבא.

[יד] וכדאיתא בברכות דף ח' עמוד א' תניא
 נמי הכי: תשע מאות ושלושה מיני מיתה נבראו
 בעולם, שנאמר: למות תוצאות - תוצאות
 בנימטריא הכי הוו. קשה שבכלן - אסכרא,

הלימוד היומני

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

הרוח מגיע לכל האברים ונפרד מהם

כִּד מָטָא רוּחָא לְכָל שְׂיִיפָא וְשְׂיִיפָא, וְאַשְׁתְּאִיל מְנִיָּה
 וכאשר מגיע הרוח לכל אבר ואבר והוא נפרד מהם. **נָפַל זֵיעָא עַל הָהוּא**
שְׂיִיפָא, וְרוּחָא אֶסְתְּלִיק מְנִיָּה. וּמִיד מִית הָהוּא
שְׂיִיפָא. וְכֵן בְּכֻלָּהוּ ואז מיד נופל רעדה על אותו אבר ואז הרוח מסתלק ממנו
 שע"כ מיד מת אותו האבר וכך הוא בכל האברים כולם.

אשרי מי שנדבק בשכינה לאחר שהרוח יוצא מהגוף

פִּיּוֹן דְּמַטֵּי רוּחָא לְמִיפְק, דְּהָא אֶשְׁתְּאִיל מְכָל גּוּפָא,
בְּדִין שְׂכִינְתָּא קַיָּמָא עֲלֵיהּ. וּמִיד פְּרָחָא מִן גּוּפָא
 ומכיון שבא הרוח לצאת מהגוף מאחר שכבר הוא נפרד מכל אברי הגוף אז השכינה באה
 ועומדת עליו ומיד הרוח פורח ויוצא מהגוף בכדי להידבק בשכינה [רטו]. **זְכָאָה**
חולְקִיה דְּמָאן דְּאֶתְדַבֵּק בָּהּ, וְוִי לְאִינוּן חֵיִיבִיָּא
דְּרַחֲקִין מְנָה, וְלֹא מִתְדַבְּקִין בָּהּ אשרי חלקו של מי שנדבק בה ואוי
 לאותם הרשעים שהם רחוקים ממנה בחייהם שע"כ הם לא זוכים להידבק בה במיתתם.

אור הרשב"י

[רטו] כדאיתא בבמדבר רבה פרשת נשא אינם רואים אבל רואים הם בשעת מיתתן
 פרשה יד רבי דוסא אומר הרי הוא אומר וכה"א (תהלים כב) לפניו יכרעו כל יורדי עפר
 (שמות לג) כי לא יראני האדם וחי בחייהם ונפשו לא חיה.

הלימוד היומיומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

כמה בתי דינים עובר האדם כשיוצא מהעולם ולכן צריך לעשות חשבון נפש
ולחזור בתשובה כל עוד נשמתו בו

וְכַמָּה בֵּי דִינָא אַעֲבַר בְּרֵישׁ פֶּד נֶפֶק מִהָאֵי עֲלָמָא וכמה

בתי דינים עובר האדם כאשר הוא יוצא מהעולם. **תָּחַד הַהוּא דִּינָא**

עֲלָמָה דְקִאֲמָרֵן, פֶּד נֶפֶיק רוּחָא מִן גּוֹפָא כי דין אחד הוא דין

עליון כמו שאמרנו שהוא צער המיתה כאשר יוצא הרוח מהגוף שהוא דין קצר שכל אחד

נידון בו כפי מעשיו (רמ"ק). **וְתָחַד דִּינָא, פֶּד עוֹבְדוּי וּמְלוּי אֲזִלִּין**

קַמִּיהָ, וְכְרוּזֵי מְכַרְזֵי עֲלוּי ודין שני הוא שכאשר מעשיו ודיבוריו הולכים

לפניו ואז הכרוזים מכריזים לפניו שע"כ הם מביישים אותו וזה נעשה עד כניסתו לקבר

(רמ"ק). **וְתָחַד דִּינָא, פֶּד עֵייל לְקַבְרָא** ודין שלישי הוא שכאשר הוא נכנס

לקבר כי שם מענישים אותו על הבנים הזרים שנולדו ממנו שלא בדרך קדושה (רמ"ק) (דף

קכ"ז ע"א) **וְתָחַד דִּינָא דְקַבְרָא** ודין רביעי הוא חיבוט הקבר. **וְתָחַד דִּינָא**

דְתוֹלְעָתָא ודין חמישי הוא התולעים האוכלים את גופו מאחר שקשה רימה למת

כמחט בבשר החי ואז הרוח מצטער בצער הגוף (רמ"ק). **וְתָחַד דִּינָא דְגִיּהֲנָם** ודין

שישי הוא דין הגיהנם שהוא דין רק אל הרוח בכדי שהיא תתלבן ותתנקה בגיהנם (רמ"ק).

וְתָחַד דִּינָא דְרוּחָא דְאֲזִלָּא וְשָׂאט בְּעֲלָמָא, וְלֹא אֲשַׁכַּח

אַתָּר, עַד דִּישְׁתַּלְיִמוּ עוֹבְדוּי ודין שביעי הוא שהרוח הולך ומשוטט

בעולם בסוד כף הקלע והוא לא מוצא מקום למנוחתו עד שיושלמו כל העונשים שע"כ הוא

יוכל להיכנס לגן עדן. **וְדָאֵי שְׁבַעַה עַדְנִין יַחְלְפוּן עֲלוּי** ובוודאי שבעה

זמנים של דינים יחלפו עליו עד שהוא יזכה להגיע אל מקום מנוחתו שבגן עדן כי אם הוא